

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

เรื่อง

การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๕

ของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีมติเห็นชอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้พิจารณาลงนามเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายอัครเดช ทองใจสด)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบ ในเขตจังหวัด เพื่อเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และ ยาสูบ นำมาเป็นรายได้บำรุงองค์การบริหารส่วนเพชรบูรณ์ได้ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติในการเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และ ยาสูบ ให้เป็นมาตรฐานเกิดความเป็นธรรม ก่อเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่และอำนวยการประโยชน์ สาธารณะแก่ประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องตามอำนาจหน้าที่โดยบทบัญญัติของกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ.๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่๔) พ.ศ.๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงออกข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีค้าปลีกน้ำมันและยาสูบ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานีค้าปลีกน้ำมันและยาสูบ เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๘

(๔) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๔๘

(๕) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๕๒

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

ก๊าศปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบชนิดบุหรีซิการ์แรตและบุหรีซิการ์

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อบัญญัตินี้ และให้สถานค้าส่งหรือ ค้าปลีกในเขตจังหวัดเสียภาษีตามท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์แล้วสิบห้าวันนับแต่วันนับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด ๒ ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการค้ำส่งน้ำมันที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

(๒) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลหรือน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

(๔) ผู้ประกอบการนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

(๕) ผู้ประกอบการค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ยิก้าแรตหรือบุหรี่ยิก้าการ์ ภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ยิก้าแรตหรือบุหรี่ยิก้าการ์จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์แล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัด ดังนี้

(๑) การค้ำน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในเวลาที่จำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่จำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการตามข้อ ๗ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ และตามปริมาณที่**ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่ามีการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว**

(๒) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจน**ไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้** ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตาม ข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลา ทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ อาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จำหน่ายเป็น ปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือแล้ว

หมวด ๒

อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

- (๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน อัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์
- (๒) ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์อัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์
- (๓) ยาสูบชนิดบุหรีซิการ์แรตและบุหรีซิการ์ อัตราจำนวนละ ๙.๓๐ สตางค์

หมวด ๓

การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามท้องที่การ บริหารส่วนจังหวัดกำหนดภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ประกอบการค้าอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียน สถานการค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ในกรณีที่ประกอบการค้าเมื่อข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียน สถานการค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการค้าในเขตจังหวัด

ให้ถือว่าใบทะเบียนสถานการค้าหรือผู้ค้าน้ำมันหรือใบอนุญาตให้ค้าหรือนำออกแสดงเพื่อการค้า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.๒๕๔๓ เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรีซิการ์แรต หรือบุหรีซิการ์ ที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกให้ เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้ว ให้นายกองการ บริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถาน การค้าหรือสำนักงานของผู้ประกอบการ

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการณ์ค้า ให้แจ้งการย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการณ์ค้าตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ ที่สถานการณ์ค้าตั้งอยู่หรือสถานที่อื่นตามท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย วันเลิก วันโอน หรือวันควบสถานการณ์ค้า ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการณ์ค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้จากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำให้ส่งบัญชีเอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

หมวด ๖

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ได้อนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการณ์การค้าพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการณ์การค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใด ๆ ก็ได้

หมวด ๗
การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๐ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ ให้นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด ปลัดคํการบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดคํการบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการคํการบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองคํการบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ของคํการบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้
(๑) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี
(๒) ในกรณีที่ได้อื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระภาษีขาดไปจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอื่ร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน ของเงินภาษีที่ต้องชำระ หรือของเงินภาษีที่ชำระขาดไป โดยไม่รวมเบี้ยปรับและการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น
เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่มอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องคํการบริหารส่วนจังหวัดกำหนด
เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๙
การขอคืนภาษี

ข้อ ๒๔ บุคคลใดได้เสียภาษีไว้ตามข้อบัญญัตินี้และได้นำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษี หรือไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามหมวดนี้ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษี หรือไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีนั้นคืนได้ ตามระเบียบที่องคํการบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๑๐
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๕ การอุทธรณ์ การประเมินภาษีตามข้อบัญญัตินี้ ให้อุทธรณ์ตามระเบียบที่องคํการบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๑๑
การบังคับชำระภาษีค้างชำระ

ข้อ ๒๖ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองคํการบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๒

หมวด ๑๒
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๘ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีตามข้อ ๑๖ โดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๙ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๓
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ บรรดาข้อบัญญัติที่หยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

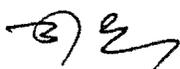
ข้อ ๓๑ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่หยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๕

(นายอัครเดช ทองใจสด)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

เห็นชอบ

(นายจिरายูท วจนะรัตน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์